

рр. частина китайців повернулася на довоєнні робочі місця, де досить швидко асимілювалися з місцевим населенням.

Білас Ю.В.
Наукові керівники: Дворкін І.В., Скляр В.М.
НТУ «ХП»

РОЛЬ І МІСЦЕ УКРАЇНСЬКОГО ПИСЬМЕННИКА СЕРГІЯ ПИЛИПЕНКА В ДІЯЛЬНОСТІ ГАЗЕТИ «СЕЛЯНСЬКА ПРАВДА»

Українська історія одне сторіччя потому була сповнена великою кількістю революційних перетворень та політичної боротьби. Вітчизняна історіографія чимало приділила уваги процесам «українізації» «колективізації» та іншим штучним програмам, які були розгорнуті більшовицькою владою в 1920-х рр. Новостворений Радянський Союз різними методами намагався уніфікувати суспільство, і одним із провідних інструментів уніфікації виступала періодична преса. Українська преса часів становлення Радянського Союзу вимагає окремого всебічного висвітлення

Серед сучасних дослідників радянської преси доволі розповсюдженим є висновок, що на сторінках радянських газет проводилась активна патріотична пропаганда. Саме через це радянська, періодика не може виступати об'єктивним історичним джерелом, але саме на шпальтах цих газет як найяскравіше змальовані історичні події того часу. З утвердженням більшовицької влади україномовна періодика на початку 20-х років ХХ ст. практично зникла, і лише з проголошенням курсу на українізацію справи україномовної преси дещо поліпшилися.

Одним з найцікавіших джерел зазначеного періоду виступає газета «Селянська Правда», яка була одним з найвпливовіших друкованих інструментів більшовицької партії у спробі уніфікації українського селянства з метою його реорганізації в «радянське». Особливо важливим завданням є дослідження ролі і місця головного редактора у роботі цього періодичного видання, оскільки цю посаду обіймав відомий український письменник та

громадський діяч Сергій Пилипенко. Комплексне біографічне дослідження про літератора вимагає поглиблено дослідити його причетність до українізації культурного та громадського життя у перетині з офіційною політикою «радянської» суспільства.

За великою кількістю джерел особового походження та творчого доробку відомо, що постать Сергія Пилипенка важлива для усвідомлення культурницьких та соціально-політичних процесів в Україні у першій третині ХХ ст. Сергій Пилипенко якнайчастіше відомий в українській історіографії, як засновник спілки Селянських письменників «Плуг», але причетний і до інших, більш політизованих сфер діяльності, в тому числі і його головування у редакції «Селянської Правди» з 1921 по 1925 рр..

Достеменно відомо, що Сергій Пилипенко з юнацьких років був політично-заангажованим, проявляв симпатію і був членом партії українських есерів. Після участі у Першій світовій війні почав друкуватися в газеті «Народна Воля», редакцію якої очолив 19 вересня 1918 року. Сергій Пилипенко писав до «Народної волі» українською мовою, щиро співчував українському селянству та боротьбі українського народу.

Але чи так все було, коли молодий але досвідчений письменник, редактор та воїн очолив редакцію «Селянської Правди»? На той час Сергій Володимирович вже вступив до Комуністичної партії більшовиків, і встиг попрацювати, переважно, як редактор партійних і радянських газет («Більшовик», «Вісті», «Комуніст»), у редакційних відділах Всевидаву та завідував видавництвом ЦК КП(б)У «Космос».

Аналіз більше ніж чотирьохсот випусків газети «Селянської Правди», що вийшли за чотири роки під редакцією Сергія Пилипенка наочно демонструє те, як щире співчуття інтересам українського народу навмисно змішалось з офіційною ідеологією комуністичної партії. На сторінках «Селянської Правди» Сергій Пилипенко підіймав гострі політико-економічні питання та проблеми, такі як голод, боротьбу із «куркульництвом», впровадження «колективізації», «продподатку» та «сільської грошової позики», тощо. Культурні питання,

здебільшого, стосувалися усуненню безграмотності на селі, розповсюдженню преси і роботи сількорів, створенню так званих селянських будинків та селянських шкіл, окремі статті були присвячені роботі літературної спілки «Плуг».

Поряд із тим, що в газеті обговорювалися проблеми української мови та культури, української бідноти, українського села в цілому Сергій Пилипенко на так званій передовиці публікував свої ж статті пропагандистсько-агітаційного характеру з яскраво-вираженими назвами, подібними до комуністичних гасел, які завдавали певної однаковості абсолютно всієї періодичної преси того часу. Поруч із тим публікувалися замітки і дописи про необхідність «чистити» ряди членів комуністичної партії та активно проводити антирелігійну програму тощо.

Як відомо, в 1933 році Сергія Пилипенка було розстріляно як «ворога народу». Після довгих років відданості комуністичній справі, але після щирого мріяння про краще життя для українського народу. Певне дослідження є необхідним для розкриття сутності проблеми жертв політичного терору, які намагалися будувати державність в тоталітарних умовах.

Білоножко І. Г.
Науковий курівник: Юрченко Л.І.
НУЦЗ України

ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ ЯК ШЛЯХ ДО ЗБЕРЕЖЕННЯ ГЕНОФОНДУ НАЦІЇ

З історичної точки зору «спосіб життя» – це поняття, яке характеризує особливості повсякденного життя людей. Воно охоплює працю, побут, форми використання вільного часу, задоволення матеріальних та культурних потреб, участь у суспільному та політичному житті людей. Отже, здоровий спосіб життя - це спосіб життєдіяльності, спрямований на збереження та покращання здоров'я людини.